

Locuint'a Redactorului

si

Cancelari'a Redactiunii

e in

Strat'a trageratorului [Ld.
vessutoza], Nr. 5.

Scriitorii acordantii nu se voru
primi decatul numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii.”
Articlii transisi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politiciu, literariu, comercialu si economicu.

Va esî Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

De pre campulu resbelului.

In totu momentulu acceptâmu sciri deciditorie despre luptele armatei franceze de la Loire, pre cum si despre marea erumpere a generalului Trochu d'in Parisu. Armatele nemtiesci stau pregatite de bataia, inse cerci pre francesi totu acolo unde nu potu dă de ei, ba ce e inca si mai multu, in cartirulu generalu alu nemtilor nu se scie inca neci acum'a, cu ce feliu de trupe francese au avutu ei de lucru la Dreux. Diuariulu „Schlesische Zeitg.” e necesitatua constatâ, ca e inca cu totulu secretu, unde statiunea de presinte armat'a francesa de la Loire.

Diuariulu anglesu „Standard” publica urmator'i a depesia primita, in 18. nov., de la unu corespondint alu seu d'in Tours: „Scirea despre impreunarea principelui Fridericu Carolu cu malede-duce de Mecklenburg nu s'exacta. Pana acum'a nu s'a intemplatu neci una actiune, afara de unele ciocniri intre avangarde, cari au reesit in favorulu francesilor. Armat'a a intrat degià in trei castre fortificate, cari jacu in departare de mai multe mile de la Oréans, si intre trupe domnesce incredere perfecta. Dupa marturisirea prisonierilor bavaresi, regimetele de sub comand'a generalului Tann accepta numai momentulu bine venit u-

Nu incaps indoieala, ca cu nimicirea armatei francese imperiali, au secatu pentru prusii toate fontanele de informatiuni despre operatiunile francese. Asi vedem, ca operatiunile nemtilor contr'a armatei franceze de la Loire se executa in una directiune, unde nu esiste neci una trupa francesa, si de aci se pota afirmâ cu tota siguritatea, ca in luptele de la Dreux si Chateauneuf, d'in 17. si 18. l. c., n'au fostu ingagiate trupe d'in armat'a de la Loire. In acele tienuturi nelincescu armat'a de blocada cu totulu alte trupe, de cău armat'a de la Loire carea, in numeru de 153.000 fetiori cu 150 tunuri campestre, posteza de presinte in castrul forificat de la Orléans, acceptandu tempulu si ocasiunea unei lupte decidiotorie.

Unu telegramu oficialu in Tours, datatu d'in 23. nov., contine: Evreux, 22. nov. Gardale mobile, ajutate de poporatiunea rustica, si tienu tote pusetiunile. — Trupele francese luara ofensiv'a spre Vernon si prindera unu transportu forte mare de proviantu intre Pacy si Mentes; escort'a, constatariora d'in 1500 fetiori, fugi dupa una lupta mica. Inimiculu a parasit u-si siesurile de la Eure si Ognon, si se pare ca a renunciatu la miscarea sa spre Lyon. — Totu d'in Tours se telegrafeza diuarielor germane de nordu armatoriele date: „Se crede, ca miscarea prusilor spre Nogent amenantia cetatea Le Mans. Numerulu prusilor se specifica la 30.000 fetiori. Unu altu corpu innaintea spre Dreux si Argentin. Autoritatatile sunt cu cea mai stricta resvera despre armat'a de la Loire. Scirea despre una miscare generala a armatei francese catra Parisu e precipitata. Generalulu Aurelles face miscari strategice in tote directiunile. Una parte mare a prusilor a parasit u-si siesurile Bourgogne, pentru a intarî trupele in vestu; ince unu numeru de trupe a remas acolo, pentru ca se mascheze aceste miscari, si se impedece vreuna navalire a francesilor.”

Dupa diuariulu „Tages-Presse”, la armat'a de la Loire s'a formatu degià si corpulu alu 17., sub comand'a generalului Durieux, si e postat la Mer, langa fluviulu Loire, intre Beaugency si Blois. — Totu diuariulu acestu a comunica, ca generalii Bourbaki si Briand, celu d'antâi cu 60.000, era cestu d'in urma cu 50.000 fetiori, tau apropiat u de tare de armat'a de la Loire, incau potu operâ in unire cu ea.

Firulu electricu ni aduse, iu 25. nov., urmatorile sciri oficiai d'in Parisu: „Cerculu de inchidere se maresce. D'innaintea fortului Moulin-Jaquet amu facutu una linia de aperare, carea se incepe de la tiermurulu fluviulu Sein'a, si se estinde pana la fortificationile d'innaintea fortului Villejuif. Patrulele esploratorie strabatura d'in partea acesta

pana la beseric'a d'in Choisy, unde, precum se dace, prusii au fostu facutu batterie. In tote partile, lucrările pentru atacu si fortificatiuni devinu in continuu totu mai teribile. Batteriele prusesci, postate in partea spre Chatillon, se voru pota stricâ usioru. Avangardele nostre s'au estinsu in tienutulu de la Bagneux, si nelincescu posturile primarie a le inimicului. Una colona inimică impusca ieri, d'in unu locu ascunsu, a supr'a fetiloru nostri, inse, dupa ce forturile Ivry si Mont-rouge impuscaru cu granate a supr'a prusiloru, acesti-a fugira in tote partile. Lucrările suplementarie, facute pre drumulu zonei, sunt menite a forma una zona noua. — Intre mediu-locele noastre de aperare figureza si unu numaru mare de a numite masine, de la alu caroru-a efectu sperâmu multu. — Comisiunea de barricada, carea si sub presiedint'a lui Rochedort, a decisu, ca tote lucrările se fia gata innainte de espirarea lunii lui novembre. Venatori d'in Neuilly avura, in 18. l. c., una lupta mica cu prusii la Vitry-su-Seine. Se crede, ca inimiculu se incerca a-si invenina projectile sale.”

Dupa unu altu telegramu d'in Parisu, datatu d'in 19. nov., prusii impusca de doue dîle a supr'a lucrărilor de găse d'innaintea fortului Ivry. — Forturile Vanves si Ivry bombardeza pusetiunile inimicului; dupa una canonada de optu ore fu linisce pre intrega lini'a prusasca. Companiele de franc-tireuri facu pre tota diu'a expeditiuni pentru esplorarea pusetiunilor inimice; noptea navalira a supr'a inimicului la Bous, si omorâra 4 prusi. Se crede, ca nemtili nu voru atacâ in partea de la Vanves si Ivry, ci d'in St. Denis, unde concentreaza poteri mari de armata. D'in tote impregiurările se pota deduce, ca au se urmeze evenimente serioze. Trupele sunt pline de entuziasm. Forturile Romaineville si Rosny sustinu, in noptea de altaieri, unu focu viuu contr'a colonelor prusesci; efectul lui fu teribilu; inimiculu disparu cu rapediune mare.

Dupa scirile d'in Parisu, generalulu Trochu nu voiesce se erumpe mai de tempuriu, decatul numai candu va audu resunandu primulu tunu alu armatei de la Loire. — Unu telegramu d'in Tours, datatu d'in 22. nov., comunica, ca guvernulu francesu a primitu mai multe depesie, dupa cari la Nuits s'a intemplatu una lupta de cinci ore intre franc-tireuri si prusi, in e fara ca una parte seu cea-lalta se fia obtinutu vre-unu rezultatu decidiotoriu. — 3000 nemti au ocupatu cetatea Agilly. Trupele nemtiesci innaintea preste Vesoul, Granville, Tratigny, Gy, Bonbouillon si Pesmes. Numerulu trupelor nemtiesci, cari se afla in tienutu de la Gray, se specifica la 20.000 fetiori.

Dupa unu altu telegramu d'in Brussel'a, datatu d'in 24. nov., intre Domart si Bretonneux a avutu locu una lupta; prusii fure respinsi pana la Doge; perderile loru sunt enorme. — Scirile d'in Tours, d'in 24. l. c., comunica, ca generalulu Bourbaki a sositu acolo. Prusii au ajunsu in Verneuil si, precum se vorbesce, au ocupatu celatile Rogent-le-Rotrou si Montargis. — Totu d'in Tours se comunica cu datulu 24. nov., ca avangard'a cavaleriei prusesci fu respinsa la Beaune de franc-tireuri. — Gambetta cercetâ, in 23. nov., castrul contelui Kératry d'in Conlie. — Armat'a marelui duce de Mecklenburg, constataroria d'in 50.000 fetiori, innaintea spre Le Mans. — Dupa unu telegramu d'in Naney, datatu d'in 24. nov., nemtili au perduto 250 morti in una lupta intemplata in 22. nov., la Barrois, in departementulu Aube.

Cestiunea orientale si tienut'a diuarielor d'in Romani'a.

Diuariulu „Romanul” de la 8 nov. st. v., dupa ce face una paralela intre protestarile si incriminările categorice si energice ale guvernului si ale pressei britanice, relative la declaratiunea lui Gortschakoff, si intre responsurile resolute ale cabinetului d'in Petruburg, dice: „Prin urmare este evidinte si fatalu, ca numai poterea tunului

Prețul de Prenumeratâne:		
Pre trei lune . . .	8 fl. v. a.	
Pre siese lune . . .	6 "	"
Pre anul intregu . . .	12 "	"
Pentru Romanîa:		
prea intregu 30 Fr. = 30 Lei n.		
" 6 lune 15 " = 15 "		"
" 3 " 8 " = 8 "		"

Pentru Insertiuni:	
10 cr. de linia, si 30 cr. taxă de timbră pentru fiecare publica- tiune separat. In locu deschis	
20 cr. de linia.	
Unu exempliaru costa 10 cr.	

a mai remasu, carea se impace aceste imposibilitati cu totulu opuse. — Trebuie se ne acceptâmu preste putienu timpu, doue séu trei lune celu multu, a vedé resbelulu Orientului isbuenindu cu cea mai teribile furia. Si afara de unu miraculu nepomenit, afara de una sdrobire totale a Prusiei, este imposibile, ca armatele Rusiei se nu se misce in curundu, candu se scie ce cheltuiile colosale a facutu guveraulu rusescu in timpii d'in urma pentru a se inarmâ, candu se scie, ca inca de la 26. l. tr. elu a rechiamat soldatii concediatii, cari singuri formeza unu efectivu de 450,000 fetiori. — Trecundu apoi la pusetiunea debile a Romaniei in facia unui pericolu atât de mare si de aproape, dice: „Se nu se vite ca, daca nu vomu sigilá cu sangele nostru voint'a de a traî, de a avea una patria libera si independent, vomu fi nimiciti, ca ei Europa intrega nu va voi se-si deserte comorele si se-si versă sangele, pentru a pastra vietii a unei natiuni, carea n'are nice sentimentul conservatiunei celu putienu, daca nu demnitatea, nice sonciintia detoriei ce i este impusa ca na- tione, si ca natiune de 11 milioane suflete.”

„Daca nice de asta-data, prin una lupta eroica si vengioasa, nu ne vomu areta demni de gloriosii nostri strabuni . . . ginta latina de la Dunare va fi perduta, si nimene nu va depune nice macaru unu suspinu pre momentulu ei, ca ci va dice, cu dreptu cuventu: n'a fostu demna de a traî.”

Diuariulu „Pressa” inse, dandu locu in Nr. 246 de la 8. novembre st. v. teatului intregu alu circulariului lui Gortschakoff, d'in caprinsulu carui-a se vede, ca Rusia nu voiesce se desfintieze totu tractatulu d'in 1856, ci numai acele dispusetiuni, cari i restringu dreptul de suveranitate pre Marea-Negra, dice: „Cestiunea este acum de a se scî, cum intielege Rusia a nu mai fi legată cu aceste dispusetiuni. Intielege ea a le desfintâ singura, numai prin acesta dechiaratiune, numai prin acesta denunciare, fără de a mai acceptâ consentientul, séu celu putienu discutarea poterilor signatarie? — Acestu-a este punctul importantu a se scî, si dupa cum se va resolve acestu punctu, are se ésa pacea séu resbelulu . . .

„Daca, dupa esplorile ulterioare ce s'aru face intre cabinete, ar' resultâ, ca Rusia nu a facutu decatul se denuncie ore-cari dispusetiuni ale unui tractat, ce se paru contrarie intereselor său suveranităti ei, ér' otarirea definitiva a supr'a acestei denunciarii remane a se luâ numai într'o conferintia a poterilor: atunci, dupa noi celu putienu, resbelulu este inlaturat. La casu contrariu, resbelulu este imminentu.”

„Dar' noi nu potem crede la acestu resbelu si d'in altu punctu de vedere. Daca resbelu ar' fi, Rusia ar' avea contra sa pre Turcia, pre Anglia, pre Austria, si pota chiaru pre Italia. Care ar' fi inse aliatulu Rusiei? Daca Rusia ar' avea unu aliatu, acestu-a nu ar' poté fi decatul Prusiei. Pote ore Prusia, . . . ratuabilu vorbindu, se mai incurce si in unu altu teribilu resbelu . . . ? Noi nu o credem. Si atunci suntem logici de a nu crede, ca Rusia se voiesca a se espune fără a a lăiat la unu asemenea mare resbelu. — Tote dar' aceste indoile sunt de natura a face ca se mai asteptâmu (dar' nu cu mânele in sinu), pentru ca faptele se ni arete acea ce trebue se credem in realitate.

„Informatiunile“ inca se occupa, in Nr. 166 de la 8. novembre, cu totu adinsulu de sfasiarea tractatului de la Parisu, si intre altele dieu: „Rusia a reincaputu cestiunea Orientului, denuniciandu tractatulu de la Parisu. . . I trebue Marea-Negra Rusiei? apoi Basarabi'a nu este ea riverana Marci Negre? . . . Trebuie, in adeveru, multa buna-vointia de a nu intielege, ca acesta denunciare de catra Rusia a tractatului d'in 1856, este unu faptu de natura forte grava pentru noi Romanii. A! dar' Rusia ne mangai a indepentindint'a: Ea ni acorda una corona regale, carea noi o avemu din stravechime. . . . Timeo da-nos et dona ferentes“. — Numai atunci amu poté

crede, că vecin'a nostra imperatia nu ne moșe ce cu promisiunile de regat și independentia, spre a ne face să nu protestăm, ba să înfrangem și noi în sine tractatul din 1856, care ni e scandur'a ultima de salută, — numai atunci arbeloté crede că Rusia intieiese, că avantagiele ei proprii sunt, de a fi în amicitia cu noi, dacă ni-ar înăpolă Basarabi'a tota. O! atunci, pot, amu fi imprudent dar' marturismu, că n'amu poté resiste primele miseri, sce'a de a nu ne indoib de bunele intențiuni ale M. S. rusesc.

„Până-atunci inse, fia-ni permis u fi cu precauție; până atunci nu vomu implefi cunune de serbatoria, cu vecin'a foia (intielege pre diuariul „Press'a“), . . . Si, dacă guvernul nostru și ar' fi permis u intră în negocieri de asemenea natură, în locu de a apelă cu îngrijire și fără perdere de timp la poterile garante, . . . noi amu osindî cu cea mai a spătă pădepsa pre unu asemenea guvern, si 24 de ore nu i-am mai permis să compromita adeverata esistintia, independentia și corona a tierei romane.

„De ocamdata noi, cu aceste râuri apelăm la tote partidele, să fim cu veghiare mare. Să nu ne lasăm a fi momiti cu vase promisiuni. Pentru Ddieu, la una parte luptele d'intre noi macaru pre campulu acestu a, in care avem facia cu toti unu ingrozitoriu neamicu comunu din afara.“

„Trompetta Carpatoru“, in numerul său mai nouu, asemenea de la 8 novembre, in unu articol intitulat: „Independentia României“, ni aduce desluciri mai detaiate despre tienută și atât facia de ideea de independentia și completează și de regat neutrălu ce foia semi-oficială „Press'a“ vră să cascige pentru România de la viitorul congressu europenu cătu si, in legatura cu acăstă, despie tienută sa facia de denunțarea tractatului de Parisu de către Rusia. D'in acestu articol, de aproape patru colone de mare, estragemu urmatorile pasagie: „Nu intielegem, cum noi, Români, amu poté să venim să ajutăm, directu său indirectu, unu in teresu panislavicu, diametralmente opusu interesului latinu. Rvniti, domniloru de la „Pressa“, la independentia Crimeei, rivniti la fericirea Basarabiei, desiertata de Români spre a se risipă acesti-a pre văile Caucasului? si in care Basarabia nu este permis să fia una scola romanesca, să intre una gazeta romanesca, una carte tiparita de rogiunii romanesca . . .“

„Negru pechat comite acelu-a, care admite unu momentu, intr'unu casu cătu de figuratu, că unu bine pot să accepte Români, rasa latina, insula în pauslavismu, de la acea gigantica potere absolută, care să pună gloria și patriotismul in a face d'in pauslavismu una mare fără insule...“

„Nu, iubiti cetitori; acăstă politica de independentia a statu'etului nostru, siubredu precum se sfâră astă-di, este perirea nostra cea mai sigura.“

„Pentru ce adeca, căndu Rosii vorbiau de independentia și chiaru de luarea Transilvaniei, noi strigam, impreuna cu cei de la „Pressa“: „Tradare, . . . provoca resbelul Orientului!“

„Daca provocarea resbelului Orientului era judecata de una tradare a națiunii române, pre candu Francia era in pitore in tota vigoreea ei, si Napoleonu mesuriă globulu cu ochi de aquila in totu prestigiulu său, cătu mai vertosu una asemenea provocare trebue să fia judecata și condamnata ca tradare națiunale, căndu Napoleonu nu mai este, si căndu Francia ingenuchiata este afixata cu unu milionu de baionete in giumadi.“

„Si ce lucru va fi acestu congressu, in care nu va ave voce Francia, carea a presiediutu congressulu din Parisu? — Congressulu, negrescu, in care va domină numai vocea contelui de Bismarck și a principelui Gortschakoff.“

„Periculosu lucru au pronunciatu domnii de la „Pressa“; si daca in adeveru acăstă nenorocita idea este creația domulei loru si nu li este impusa, să se grăbesca cu una ora mai înainte a-si retrage cuventul si a-si declară eroreea . . .“

„Ce speră acești domni din congresulu curatul panislavu și pangermanu, chiamatu spre confirmarea perirei latinismului? Speră, că prin acestu congresu Rusia se va obliga să ni dă Basarabi'a pâna in Nistru, Basarabi'a, carea in cursu de 60 ani numai, să desiertata de Români, transferati si risipiți pre văile Caucasului? Speră era-si, că Austro-Urguria să ni dă părțile romane pâna in Tis'a, impreunandu-ni Maramuresului cu Bucovina in Pociu'a, incătu Daci'a intrega să formeze unu regat romanu respectabile, care să-si gasesca forțele si resursele sale in elu insu-si, intre Tis'a, intre Nistru, intre Marea-Negru pâna la mărul Traianu si intre Dunare?“

„A speră un'a ca acăstă de la unu congresulu pangermanu si panislavu, ar' fi său una

copilală, său una perfidie; că ci a cere una independentia ca acăa a Crimeei, ar' fi una sfuntata trădare, etc. etc.“

Camer'a representanților Ungariei.

Siedintia de la 23. nov.

Președinte: P. Somsich. Notariu: Aleș, Bajanovics. D'in partea guvernului au fostu de facia ministrului: Ios. Szlávy, C. Kerkápoly, Balt. Horváth, c. G. Festetics si b. Ios. Eötvös.

Dupa autenticarea procesului verbalu alu siedintiei d'in urma, si dupa presintarea mai multor petiții, cari se transpună comisiunei petiționară, Ludovicu Moșcár y interpelează pre ministrul finanțelor in privința administrării dominielor de statu, demuștrându prin unu exemplu din Miskolc, că administrarea numitelor domini este daunosa intereselor statului.

Alesandru Bujanovics interpelează pre ministrul comunicatiunii, daca are de cugetu a face despuseții, ca statuinea Herenaty de pre linia ferata Casovia-Oderberg-Tössseg să se impună, prin unu podu stabilu prește riul Hernáld, cu numit'a linia ferata. — Ambele interpellanții se voru comunică ministrilor respectivi.

La ordinea dilei urmează continuarea desbaterei a supră propunerilor deputatilor Z sedényi (propunerea acestuia e apropiată de b. Lud. Simonyi, la casu candu Zsedényi ar' renunță la ea) si Mauritiu Wahrmann.

Col. Gyergy, combatendu doctrin'a ministrului de finanțe, că numai delegaționile au a judecătă despre necesitatea ero atiunilor, era camer'a să nu potă vorbi nemic'a in acăstă privință, declară, că camer'a are dreptul d'a cere desluciri de la guvernul despre procederea lui in afacerile armatei comune. Ministerul comunu nu poate inchiaia neci unu imprumut legalu, fără d'a nu cere mai anăsiu autorizarea camerei; dreptul acestor oratoare, ne potendu recunoște de legalu imprumutul cestiuatu de 12 milioane, primesce propunerea lui Z sedényi, apropiată de deputatul b. Ludov. Simonyi. (Aprobare in stang'a.)

C. Ferdinandu Zichy ar' fi dorit u mai bucurosu, ca desbaterea meritaria a supră acestei cestiuani să nu se intempele acum'a, ci numai dupa ce delegaționile competenții voru fi discutatu afaoreea d'in laturea ei politica si voru fi votatu sum'a cestiuata, era guvernulungurescua fi presintatu camerei unu proiectu de lege despre acoperirea sumei votate. Cestiuana ce are a fi lamenită e numai, daca guvernulungurescua trecutu prește cerculu său de activitate, detinutu prin art. de lege XII din 1867, autorisandu pro ministrul comunu de finanțe spre operatiuni de creditu? Oratoare tene tota afacerea de una cestiuane curatul de incredere, si e aplauzat a asteptă pâna candu delegaționile voru fi discutatu meritiorul cestiuanei; de altmintrelea acceptea propunerea deputatului Wahrmann. (Aprobare viua d'in drept'a.)

Alois. Degără crede, că fiasce-care deputatul conscientios trebue să privesca cu indignație la comedie, ce o jocă deputatul Z sedényi cu propunerea sa. (Sgomotu. Strigări: La ordine!) Dupa acea, declarandu că procederea guvernului duce tieră la perire, primesce propunerea deputatului b. Lud. Simonyi. — Ed. Z sedényi iș cuventul in cestiuane personala, si respinge esprezzionile vorbitořiului antecedinte.

Igo. Dietrich modifică propunerile lui Z sedényi si Irányi in modulu urmatoru: Camer'a nu recunoște imprumutul comunu de obligatoriu pentru tieră si, acceptandu deciderea meritaria a delegaționilor, si rezerva dreptul, ca la tempulu său să tragă la responsabilitate pre ministri.

Ernestu Simonyi desaprobandu procederea ministrului de finanțe, acceptea propunerea deputatului Irányi. — Emer. Ivánka vorbesce prin cuvinte aspre contră delegaționilor si pentru propunerea lui Irányi — Ign. Helfy, recapitulandu decursul desbatelor, spune că a luat cuventul in favorul deputatului Maur. Wahrmann. — Fr. Deák declară, că ministrulunguresc de finanțe nu este responsabil pentru imprumutul inchisat, ci responsabilitatea cade a supră ministrului comunu de finanțe, care are a se rectifică numai înaintea delegaționilor; dreptul acestor oratoare adoptă propunerea deputatului Wahrmann.

Colom. Tisză privesce delegaționile de una instițiuție demna de condamnat, si spăra, ba e convinsu, că fortun'a cea mai de aproape le va descompune cu totul. Daca camer'a va procede si pre venitoru totu ca pâna acum'a, delegaționile voru nimici totu drepturile camerei. Oratoare acceptea propunerea lui Z sedényi, respective a deputatului b. Simonyi, fiindu că acea dă unu votu de blamă guvernului pentru procederea sa.

Paulu Hoffmann, polemisandu contra vorbitořiului antecedinte, pledează in favorul propunerei lui M. Wahrmann.

Ministrul Andrássy nu voiesce a vorbi la obiectu, ci si face numai nescu observatiuni la unele declarații ale deputatului Col. Tisză. Numitul deputat, continua oratorele, a dău in vorberea sa, că nu are de cugetu a pune guvernul in stare de acusa, ci a-i dă numai unu votu de neincredere. Cu privire la acăstă declarație, oratoare spune, că ar' fi bine să se satisfacă, daca, cu ocazia votării, votul camerei ar' reușit contra guvernului, că ci atunci ar' constată înaintea tierii intrege, care partita să a pretinitu pâna acum'a mai multu poterile si capacitatele sale! (Aprobare viua in drept'a. Miscare in stang'a.) In fine, oratoarele asemenea opusetiunea unguresca cu cea francesă, carea a dusu Francia la perire. (Aprobare sgomotă in drept'a. Protestări in stang'a.)

Ios. Madarász apera opusetiunea francesă, dându că, daca acăstă nu a avut alta-ce de scopu, de cătu proclaimarea republicei, carea existe degăză de cătu-va tempu, atunci a datu destule testimonie despre eminentele sale capacitați. In fine, termina cu „Se trăiesca republica francesă!“ (Applause in stang'a.)

Aristidu Matyus respinge cu indignație expresiunea ministrului presedinte, dupa carea punctul de manecare alu stangei aru si aplauzele. Oratoare spune, că ministrul presedinte a facutu, in vorberea sa, numai apologia unui guvern tiranu, ignorandu cu totul imprejurările, in cari s'a aflatu opusetiunea francesă. In fine, se vede constrinsu a respinge cu resoluție si afirmatiunea ministrului, că stang'a nu are talente in sinulu său. Dupa acea, oratoare si-sprime parerea de reu, că a trebuitu să introrumpă consultările camerei cu aceste declarații ale sale; ince si-a tenu tu de detorintia, dă nu lasă nesciuita manieră antiparlamentara a ministrului presedinte. (Aprobare in stang'a.)

Ministrul Andrássy protestea contra asertiu-nei vorbitořiului antecedinte, că ar' fi voiu să facă complicitate postului guvernului francesu.

Sabu Vuković pledează pentru propunerea lui Z sedényi, era Eugeniu Madarász pentru a lui Irányi.

Ne mai fiindu inseris u nece unu vorbitořiu, iș cuventul finale Eduardu Z sedényi, ca propunetoriu, si protestea contra asertiuñilor mai multor deputati, că d'insulă ar' fi renunțat la propunerea sa; dreptul acestor si-sustiene propunerea. — De asemenea si deputatul Maur. Wahrmann si-apera propunerea sa, recomandandu-o camerei spre primire.

Fiindu tempul innaintat, Danilu Irányi invita camer'a a-i concede, ca să-si apere propunerea in siedintia de mane (24. nov.) — Se decide.

Siedintia se inchiaia la 2¹/₂ ore d. m.

Siedintia de la 24. nov.

Președintele Somsich deschide siedintia la 0 ore a. m. D'in partea guvernului sunt presenti: Kerékápoly, Horváth, Szlávy, Gorove, Festetics.

Protocolul siedintiei trecute se verifică.

Președintele anuncia, că deputatii Michael Kemeny si Acatiu Kállay sunt verificati definitiv, căci terminul de trei-dieci dile pentru proteste a expirat.

Mauritu Wahrmann presinta petițiunile a 201 comune israelite, a 5632 israeliti din diferitele părți a le tierii, a 81 de reuniuni israelite filantropice si de cultură si a 21 de antisti districiali isrl. in privința conclusului camerei de la 18 martiu, cerendu-se totodata in aceste petiții regularea raporturilor sinagogelor israelite pria una lege. — Aceste petiții precum si altele presintate de Em. Huszár, Nic. Jankovich, P. Nyári si Ludovicu Binder se transmitu parte comisiunei petiționare parte comisiunei de 25.

Camer'a trece la ordinea dilei: inchiațea desbaterei a supră propunerilor lui Zsedényi si Wahrmann.

Danielu Irányi iș cuventul finalu. Elu declară că nu s'ar' fi servit de dreptul ce il dă regulamente Camerei d'a tene unu discursu finalu, daca ieri n'ar' fi vorbitu Franciscu Deák; ince nu pot să nu combata competitia ce Deák o dede in discursulu său delegaționilor. Oratorul dovedesc cu legea la mana, că nu delegaționile votează mai antâi recerintele si numai dupa ce se ingrijesc legislativele de acoperire, ci, chiaru din contră, mai antâi camer'a dă permissiune pentru contractarea unui imprumut, si numai dupa acea potu incuviința delegaționile recerintă. Cu privire la discursul de ieri alu ministrului-prosiedinte, oratoare declară, că partita drepta nu pota fi nece decătu mandra de capacitatele sale, căci in acăstă partida se află ministri, cari ni-au pusu pre grumadi imposibile lui Bach si Schmerling; ministri cari au introdus ordinatiuni de procedura judiciaria, prin cari procesele se immultesc in infinitum; ministri, cari au factu, fără de trebuintă, imprumuturi mari pentru căli ferate, fără d'a le fi intrebuiti; ministri, cari dispreutesc libertatea pressei si a reunuiilor; ministri cari nu au liberat pre unii condamnati pestră delicto de presă, tragandu de morte in carcere: intră-veru, acăstă partita nu are cauza d'a fi mandra de ministri săi. Oratoare mai mențineaza pre opusetiunea francesă, consacrandu cele mai caldurese simpatie si, in fine, se roga pentru primirea propunerei sale.

Președintele voiesce a purta sub votare mai întâi propunerea lui Zsedényi, apoi a lui Wahrmann și, în fine, a lui Irányi. — Irányi dorește, ca cameră să voteze mai întâi a supr'a propunerei sale, pentru ca partidul să, în casu candu această propunere să arăspinge, să potă vota pentru a lui Zsedényi, — cameră primeste totu-si sfîrslu propusul de președinte.

Intrebarea relativă la votare se formulează astfel: „Primeste Cameră ordinea de dî motivată a lui Ed. Zsedényi în generalu pentru desbatere specială; da său ba?”

Resultatul votării este următorul: Dintre 429 deputați verificati: 133 votă „dă”, 187 „nu”, 108 sunt absenți; președintele nu votă; propunerea lui Zsedényi se respinge cu 54 voturi.

Urmează proiectul de concluzie al lui Wahrmann, care se primeste; alu lui Irányi cade prin urmare.

Ordinea dîlei: Proiectul de concluzie alu lui Iuliu Győrffy relativ la alegerea unei comisii de 15 pentru ratificarea proiectului de lege industrială. Oratorele și-motiveaza propunerea, recomandându-cea mai mare grige la tratarea acestui proiect de lege.

S z l á v y , ministrul de comerț și industrie, dîce că propunerea oratorelui precedentă nu se poate luă în considerație decât după desbaterea legii comunale. — Se aduce decizie conformu dorinței ministrului.

In fine se votăra unanim 700 fl. anuală (pe trei ani) pentru localitatea din casă Lubyana, destinată bibliotecii, archivului și cassei camerei.

Siedința se închide la 1³/4 ore. Siedința proastă se va anunța în modul indatinat.

Délégiunea ungurească.

Délégiunea ungurească s-a desfășurat în 24. nov. d. m. în salăa muzeului primă siedință, care s-a deschis prin președintele de etate, c. Ales. Erdédy. Pre banchete ministeriale: cont. Beust, cav. de Kuhn, Lónyay și generalul Benedek; din partea guvernului magiar: cont. Iuliu Andrásy.

Notariul de etate, c. Al. Apolyi, cetește protocoalele siedințelor casei magnatilor și ale casei reprezentanților, în cari s-au fostu alesu membrii délegației. — Prin cetearea numelor se constată, că dintre 60 membri alesi în délegație, 54 sunt de facia. Conform regulamentului se procede la alegerea președintelui și a celoru-a-lalți membri ai biouroului. Stef. Bittó se alege de președinte cu 51 voturi, bar. Béla Wenckheim de vice-președinte cu 53 voturi, și de notar se alege cu unanimitate: Al. Bujanovics, Colom. Széll și bar. Ales. Vécssey.

Președintele de etate parasesc biouroul, pre care la-oocupa președintele nou alesu. Aceasta multumesc pentru increderea ce i s-a datu și se declara, că primeste misiunea. Noi avem, dice elu, de a ni împlini detințile în mediul-loculu unei situații a Europei forte delicate. — Pe candu, pre de una parte, trebuie să aretemu nouă direcție, carea o va urmă politica esternă a monaraciei facia cu starea prezintă a Europei, trebuie, pre de alta parte, în urmă experiențelor resbelului actualu, să ni schimbăm organizația militară astu-feliu, ca armata nostra să fie în stare a garanță asecurarea tierei d'in propria sa potere și nu prin gratia altoru-a.

Lónyay, ministrul de finanțe comună, presinta délegației proiectele, pre cari le-a presintat și délegației austriace, și totu-odata face cunoscutu, că Maiestatea Sa voiesce să primeste délegațiea sambata, în 26 c.

Eduardu Zsédényi menținează, că trebuie să se alege încă subcomitete, caroră să li se transmită proiectele guvernului; una comisiune economică, altă pentru cenzurarea diuariului și unu questor.

De questor se alege: contele Szapáry. Asemenea se alegu și membrii în comisiunea economică, în comisiunea pentru cenzurarea diuariului și pentru bugetul afacerilor externe, alu armatei, financiilor și marinei.

La propunerea președintelui, comisiunea financiară fu insarcinată cu esaminarea închiriarei societăților din 1867.

Președintele suspende după acestea siedința pre 5 minute; după redeschidere se cetește și autentică protocolul siedinței de astăzi, spre a se tramite délegației austriace.

Siedința se închide la 5¹/₂ ore d. m.

Gherla, 21. nov.

Domnule Redactoru!

In numerul 57 din 29. iunie a. c., ca corespondent provincial alu președintului diuarii ce redigeti, v'am facutu cunoscute motivele pentru care consistoriul gherleanu nu a permis societății „Alexi-Sincaiane“ de a tine siedință publică în diu'a de 3/15. maiu a. c. Cu acea ocasiune eu nu am emis neci o parere, prin care asu fi aprobatu său desaprobatu acea dispuseție a venerabilui consistoriu, ci m'am marginuit la înfrângerea motivelor și caușelor, cari, după cum m'am fostu informatu din fontaua sigura, au indupăcatu pre consistoriu a se

folosi de mesură susu amintita. Pre langa tote aceste, Dvostra, Dle Redactoru, în observaționile ce faceti la corespondența mea de atunci, ve adresati către mine și dîci, că parerile mele în acestu abiectu nu sunt și nu potu fi neci decât si ale Dvoastre, și numai atâtă satisfacție mi dati — după mai multe imputări grave, ce mi-ati facutu, — că la finea observaționilor Dvoastre sunteți aplecati a crede, că eu nu am exprimat sentimentele și parerile mele, fără a consistoriului din Gherla.

Eu atunci nu am replicat la observaționile precipitate *) ale Dvoastre din cauza, că nu am voită ca să mi se repetă imputarea, că vrăju a escusă procedură necorecta a consistoriului, și vrăju a me ingagiă de operatoriu unor tendințe daunose desvoltarei spirituale a tinerimii seminariale. Afără de aceste cauze, am acceptat, că din partea consistoriului să vi se tramita o deslușire autentică despre afacerea ce era în cestină. Nu dicu, că din desconsiderarea pressei și a opiniei publice, înse vedem, că venerabilu consistoriu a tacutu și, în locu de a urmă modalitatea cea mai indemnantea, ca adeca pre acea cau să-ți procuri satisfacție, pre care cau fi fostu atacatu, să multiamită cu nesecă măsură odiose și incușii, din cari nu a rezultat la ce a tinentu v. consistoriu.

Eu, Dle Redactoru, pre cum pâna acumă astăzi și de prezentu astăzi pastră tacerea, dacă Dvoastre mi-ati fi glosat și criticat corespondența mea numai încătu ea a atinsu procedură consistoriului, înse Dvoastre nu vătă multiamită cu atâtă, ci mi-ati facutu imputarea gravă, că eu am calificat pre tenerimea seminariale de nevoie de a se ocupă de politica și astu fi de parerea, că dinsă să nu potă dă neci o expresie sentimentelor și convingerilor sale naționali, etc.

Acăsta imputare o am audită și dela altă cunoștiți și amici ai mei, cari au cetețu observaționile, care ati facutu să premere corespondența mele; ma ce e mai multu, o mare parte din tenerimea seminariale și de credință, în care o-ati sprinținită și Dvoastre, că eu astu fi vătămatu alumnatul seminariale prin expresiuni severe și batu jocoritorie, și o uimescă neconsecință mea, cum de în 20. iunie 1870 arăneu cu noroiu în o societate, a carei-a constituire, în 17. ianuarie 1870, o am salutat cu atâtă caldura? Astăzi cred, Dle Redactoru, că pre cum observaționile Dvoastre facute în desfavorul meu, astăzi și invinuirile alumnatului seminariale provin din una judecata precipitata **), și usioru astu fi potutu fi scutită de acele, dacă s'ar fi esaminat mai exactă cuprinsul corespondenței mele în tota extensiunea sa, și nu s'ar fi escerpatu din ea numai unele expresiuni.

Eu neci odată, neci în corespondență subversantă, neci în alte comunicări diuariștice, nu am dîsu, că tenerimea romana de la institutele mai înalte să nu ceteșă scrieri politice, să nu urmărescă cu atenție evenimentele politice de dî, să nu se deprindă în cunoșterea călării celei de adevărate, pre care naționa, carei-a tenerimea apartine, să-și ajunga fericirea sa spirituală și materială ca națiune politică, ca una individualitatea consciă de sine și libera în acțiunile sale. Neci odată nu am dîsu neci din gluma, ca una tenerimea matura, carea acumă frecuente ore-care facultate a sciințierilor, să fie indiferentă de totu ce se întemplă în giurul său și să nu se deprindă în combinații și deduceri politice pentru tempul, candu va fi eliberaată a deprinde drepturi politice; înse am dîsu, dicu și voi dîce totu-de-ună, că una societate, a carei-a scopu și precisat, una societate, care s-a lăsat de devisa: progresarea în sciinția, dezvoltarea a poterilor intelectuali și nisuntă o altă perfectuire a de sine, — să nu se ocupă cu politica de dî.

Daca e adevărat, că societatea „Alexi-Sincaiana“, în siedință sa publică, carea a voită o tienă în 3/15 maiu a. c., ar fi avutu intenție să întrețină pre publicu cu disertaționi despre politică de dî, atunci, după opinioanea mea individuală, venerabilu consistoriu a potutu să nu permită tienerea siedinței publice. ***) Înse arătă antinationalitatea consistoriului și superioritatea seminariale nu numai din Gherla, ci de ori și unde, candu arătădinticea tenerimei ca neci afară de siedințele societății să nu se ocrpe cu politică de dî; să nu se exprime sentimentele și convingerile sale naționali; să nu combineze și să nu opineze despre starea politică a cuturui-a statu său național.

Credu, Dle Redactoru, că din cele premise ve vătă multiamită pre deplinu, că corespondența mea publicată în

*) Amu potutu să ne înșelăm în adevăratul sensu alu expresiunilor dubioase a le D'Tale; înse, cu tote aceste, credem că oricăine ar fi judecatu astăzi ca noi. Astăzi au judecatu și membrii Societății „Alexi-Sincaiane“ într-o corespondență ce nu-o tramisera mai de curendu pentru justificarea loru și pre carea, de-să năcă venă bine la socotela, nu o-am publicat, pentru a crăciu publicului. R. d.

**) Dta ai precipitatu presupunetul D'Tale, credință, că Societatea ar fi facutu demonstrații vane în diu'a sacra pentru Romani de 3/15. maiu.

R. d. „Federatiunei.“

***) Acăsta rătinucinare n-are nicio baza, că ci Societatea este supraveghiată de superiorii săi R. d.

nr. 57 alu „Feder.“, luată în extensitatea sa și considerată d'in nessul logon alu cuvintelor, nu conține nimicu vătătoriu și insultatoriu pentru stimatii membri ai societății „Alexi-Sincaiane.“

Eră confratii teologi, daca-si voru aduce bine a minte de cele scrise de mine despre decursul siedinței publice I. (in nr. 6, a. c. „Feder.“), se voru convinge, că parerile mele în privința scopului societății „Alexi-Sincaiane“ și adi sunt totu acele; bucuria mea internă care o am sentită la constituirea societății, o voi senti totu de-ună pâna va dură intrunirea acea și voi vedea semnele astăzile desbatute despre progresul, pre cum am vediut la siedința I, tinență la 13/1 ianuarie a. c.

În ce am dîsu atunci cu privire la scopul și activitatea societății: „Sum de parere, că junimea, în încercările sale literare, să se ferescă de terenul lunecosu alu politiciei; accepte pâna atunci, cându voru fi chiamati ca să exercite drepturi politice ca cetățeani independenti, pâna atunci să-si procure cunoștințele recerate pentru aperarea drepturilor sale și a poporului; campul literar și destul de vastu, știință și destul de înramurită ca să ne potemu astăzile obiectul ocupării noastre.“

„Acolo e istoria patriei și a poporului roman în genere, din care vedem, trecutul plin de suferințe unui popor, vedem, decadentă preparata prin altii a unui popor bravu, care prin eroismul său a glorificat în trecut si s-a facutu demnă de unu venitor mai frică. Acolo sunt științele naturale, economice, belletristice, estetice, etc., cari cultivate în tote ramurile loru și insușite de massă cea mai mare a unui popor, compun cultura cea adevărată a unui națiunii. In aceste științe să ne cautăm obiectul disertațiilor noastre scientifice, daca voim resultate reali și voim ca baremu în fragedele junetie să fimu scutiti de neplăcerile provenite din politică, care e știința esigintelor și a le carei-a principie nu se bazează pre religiune și moralitate, ci, dorere, pre dreptulu celui mai tare.“

Acesta le-am dîsu atunci, și aceste le-am repetat în cîteva cuvinte în corespondența mea din Nr. 57 a. c., cându, pot, sedusu prin informații neexacte, am desaprobatu eventuala ocupăriune a societății cu politică de dî. Acum lasu să judecă opinionea publică, că ore potu eu fi acuzați cu dreptulu, că prin exprimarea unei dorințe, unei convingeri, unei pareri individuale și prin o consiliare fraternală, am vătămatu pre una corporatiune respectabilă, una parte intelligentă a generației tenere romane, care, în mare parte, e garantia viitorului națiunii? Nu cred, că judecată o publicu cefitoriu va fi desfavorabilă pentru mine și pentru acea închidere acesă reflexiuni, adresandu-me de nou către confratii tineri romani nu numai din seminariul din Gherla, ci de la institutele de invetiamență de ori și unde, — cu acea admoniție fraternală, să lucre neincetatu, să se ocupe seriosu de științe, fără cari unu popor nu poate exista, pentru că, pre cum dîce D. profesorul I. C. Lerescu: „Astădi poporul se luptă, dar triumful nu este alu aceluia ce dispune de mai multe bratieri, de unu teritoriu mai manosu și de mai multe capitaluri, ci alu aceluia, ale carui clase laboriose, masele, au mai multă ordine, intelligentă și știință. Națiunile, cari astădi nu muncescu sunt private ca fiind neutiile, nu merita să ocupe o porțiune a globalui. Ele dispara, subjugate, nu de sabia, ci de activitatea și inteligența celoru-a-lalți.“

Napoca.

Bihor, în 17. nov.

Surulii traioridi de la gimnaziul român de sub polele Biborului caruntu, petruși de ideile secului: progress și libertate, se întruniră și estu-tempu în societatea de lectura, ca să-si continue activitatea salutară întră dezvoltarea imprumutată, și ca să se so prepa re pentru luptele ce-i astăptă pre campulu emulației noibile a poporului.

La provocarea Dlu profesorul Teodoru Rosiu, s'au conscriși membrii societății, că ci cu doru nestemperat asteptau tempul despu pentru deschiderea societății. — Momentul asteptat sosi în 7. noiembrie, cându membrii se adunaro în număr completu în salăa gimnaziului, sub umbra suriditoria a nemoritorului Samuil Vulcan. Reverendissimul dnu Teodoru Kövari, directorul gimnasiale, ca președinte alu societății, veni între tenerime, insocit de Dlu profesorul Teodoru Rosiu, conducătorul societății, și fù primitu cu „să vieze“ entuziasme. Dnul președinte, ocupandu scaunul preșidual, îndreptă către membrii adunati una cuventare amesurată acelui; aruncă una privire fugitiva a supr'a culturii limbii române; aminti meritele betranilor și zelul nobilu, cu carele s'au nesuitu a ne lasă drept ereditate upă d'in cele mai frumoase limbi europene; provocă tenerimea să imbrăcisize cu caldura cultură acelui tosătru, carele ne reprezintă caracterul individualitatei noastre naționale; espase în cuvinte petrunidiorie detorintă a tenerimei gimnasiale de a se folosi de tote mediul-locele spre cultivarea

propria, ca să nu atraga a supr'a-si blasphemulu posterităti. În fine, amintindu scopulu societatei d'a propogă, atâtă intre membrii săi cătu și în afara, cultură națională, provocă membrii să alege oficialii, în intelezulu statutelor. Dupa aceasta cuventare, primita cu aplause viuie, se alesera: notariu alu corespondintelor: Ionu Valeriu Barcianu; notariu pentru siedintie: Iacobu Nichita; vice-notariu alu siedintelor: Alesandru Popusioru, studenti de clas'a a VIII.; casariu: Gavriliu Ardeleanu d'in clas'a a VII.; controlor: Aureliu Suciu d'in clas'a a VIII.; bibliotecaru: Demetru Cornea d'in clas'a a VII., si redactoru alu foiei societatei „Mus'a romana“ Ionu Groza d'in clas'a a VII., cunoscutu de unulu d'intre cei mai activi membri; se mai alesera si siese colaboratori la numit'a foia. Dupa alegere, intemplata in cea mai buna concordia si intilegere, Basiliu Olariu d'in clas'a a VIII. salută membrii printre cuventare intima, in carea promise in numele membrilor diligentia neintruptă, conlucrare zelosa spre ajungerea scopurilor maretii ale societatei. — Ionu V. Barcianu roști, in numele membrilor, cu destingeri ardeleni, cuento alese, accentuandu activitatea si libertates spiretului si sbiciindu lasitatea si fădiferentismulu, care ne impedece multu in propasire. Ionu Groza dechiamă apoi una poesia a sa, compusa a nume pentru acestu acți. Tote acestea fure primite cu aplause insuflete.

Fiindu tempulu inaintat, Dlu conducatoriu, salutandu membrii cu putine cuvinte, aménă agendelo ulteriorie pre siedint'a venitoria, tienuta in 13 novembrie.

In acesta siedintia s'a alesu comisiunea censuratoria, constatatoria d'in 7 membri, si s'a facutu despusestiuni in privint'a bibliotecei. Dupa ace'a urmă una cuventare plina de sentiu romanescu si instructiva, rostita de Dlu profesoru Teodoru Rosiu, conducatorulu societatei, carele espuse misiunea sublima si scopulu sacru alu societatei; atinse plag'a cea fatala a renegatismului, carele si pâna asta-di, si inca si in apropiarea noastră rode la corpulu nostru naționalu; cită echiamionea fericitului Sîncai: „Ci asié este firea Romanilor acelor-a, cari d'in nimic'a apuca la ceva, pentru că Romanii — me ierte nómulu men, că ei scriu adeverula — dupa ce apuca la ceva, mai toti si-uia de sine, si-uia de sangele, d'in care sunt prasiti;“ spuse, că societates nostra trebuie să lucre cu starintia in contr'a acestei plage, trebuie să intărăsca spiretele si să formeze caractere firme romane. In fine, aretă mai multe cărti domate de Romani zelosi, binefacatori ai societatei, si anume de la Dlu Redactoru alu „Familiei“ Iosifu Vulcanu 15 exemplarile d'in poesiele sale, si mai multe opuri monunute pentru tenerime. Dlu Paulu Popu, juristu, doneza opurile lui „Schiller“, si unu tomu d'in poesiele lui „Göthe“, tote frumosu legate. Acemeneg Dlu Alesandru Draganu, juristu, pre cum si Ioanu Pompiliu doneza unele opuri. Acestea se primescu cu mult'amita intre strigări de „să vieze.“

Eta dara, onoratu publicu, că actulu, pasulu primu alu societatei nostre do lectura pentru unulu scolasticu curente s'a facutu; éta cu căta caldura si tactica s'a apucat u tenerimea romana de cultivarea sa propria, imbraciandu totu cu ace'a si amore atâtă scol'a teoretica cătu si cea practica, nesuindu d'in tote poterile a propasi in totu ce-i buna si frumosu, in totu ce-i maretii si romanu.

Fia dar' acestea bunu auguriu pentru unu venitoriu mai fericie!

Unu membru.

De pre langa Muresien'a^{*)}.

Tinerimea romana studiosa d'in comun'a Sietinu, comit. Cianadului, voindu a se folosi de feriele anului scolasticu espiratu, si-propuse firmu, a intreprinde ceva in favorulu fondului teatrului naționalu, pentru care scopu, adunandu-se in una conferintia privata, decise unanim tienerea unei productiuni teatrale acompaniata de saltu. In acesta conferintia s'a alesu unu comitetu arangiatoriu sub conducerea onorab. d. parocu Paulu Maior, si cu consensulu toturorou-a se primira spre representare urmatoarele piese teatrale: „Una gluma cu cantece“ si „De la satu comedie fără bani“ in unu actu. Personele, cari joeara in prim'a piesa, fure: Traianu, jocat d Nicolau Maior u stud. abs., Aureliu, de Gratianu Bud 6, invet. rom., Stefanu, de Aureliu Papinu, Andreiu, de Elia Tóth, stud. de cl. IV, era pentru pies'a dou'a: Gligoru Burila, tieranu, jocat d Aureliu Papinu, Doc'a socia sa, de An'a Uderici'a Maior u nasc. Gojdicu, Florica, fet'a loru, de dsior'a Efi Popoviciu, An'a tigan'a, de Aureliu Papinu, Traila, unu tandala, de Gratianu Bud 6, Nitiulu lui Ciurila, preparandu, de Nicolau Maior u,

^{*)} Spatiula nu ni permise a dă locu pâna acum acestui raportu scurtu despre frumos'a intreprindere a tinerimii studiose d'in Sietinu, carea merita a fi imitata d'in partea toturorou tinerilor studiosi, cari voiescu a petrece feriele in unu modu folositoriu.

Red.

tierani si tierance: Gratianu Bud 6, Elia Tóth, Orosiu Achimasiu, An'a Agathia Achimasiu nasc. Galu si dsior'a Ersilia Galu, si lautariu: Gratianu Bud 6. Domnula Arcadiu Popianu primi a supra si instruirea diletantilor si construirea scenei si, in fine, se determină si tempulu pentru producție pre ser'a de 4. septembrie st. n. a. c.

Dupa cătu-va timpu de acceptare, ser'a dilei multa dorite sosi. Abiē disparu sorele de pre orisonu, si publicul curgea d'in tote părțile la cas'a comunala unde, sub ceriul liberu, era aradicata scen'a, carea fu decorata astu-feliu, incătu satisfacu gustului esteticu alu publicului intregu. Bancile fure ocupate aproape numai de seculu frumosu, era barbatii, cari au fostu destulu de numerosi, fure siliti a stă.

Pre candu publicul discurgea in nerabdare, unu clopotelul, ce ni anunciată inceperea producției, produse una linisice profunda. Cortin'a se radică si patru tineri se scolară indata de pre scaunele loru si si-incepura piesa cu cantecul: „Aidati la veselia.“ Atâtă canteccele, cătu si discursulu, dovedira pre deplinu desteritatea loru. In locul cantecului alu patru-ica, Traianu, la dorint'a colegilor săi, dechiamă pre „Nebunul“, tradusu de Ionita Badescu. Succesulu imbucuratoriu alu acestei dechiamări lasu să-lu constateze viuie aplause, ce avura locu la fina ei. Discursulu, precum si canteculu ultimu, cu care se fini pies'a, fure asemenea applaudat si insocitu de eschiamari de „bravo“ d'in partea publicului. Dupa finirea acestei piese ar' fi avutusè dechiamaze Frid. Vastag, stud. rom., poesi'a: „A coziai leány“ de Iul. Grozescu, inse, d'in cau'a unui morbu, ce-lu detineă chiaru in tempulu acelu-a, bravul tinerei fure silitu a se retrage, si astu-feliu Nicolau Maior dechiamă poesi'a: „Az drült“ de Petőfi. Abiē se fini acesta dechiamatiune, si căte-va voci d'in publicu incepura a strigă: inca una-data „Nebunul“ romanescu, pentru 5 fl. in favorulu teatrului naționalu. Conformu acestei doarintie, „Nebunul“ fure dechiamat si a doua oră, ce'a ce si făra promiterca a loru 5 fl. s'ar' fi intemplatu. Cei 5 fl. nu s'a predat inca casariului, basati inse pre onestitatea domnului promitatoriu, sperămu, că cătu mai curundu i-se voru immanu.

Dupa aceste-a clopotelului ni anunciată, că si producție piesei a dou'a se incepe. Căte-va momente si cortin'a se radică. Doc'a, cu una fruntea seriosa, cu una fața de flacare si cu unu tonu de amazona, si-incepura rolulu, ér' Gligoru, care se audia cantandu, sosește pre scena si si incepe discursulu cu Doc'a. Ce succesu si efectu avu acestu discursu, ni dovedescu aplausele egomotose si placerea, ce se manifestă pre ficele ascultatorilor. Cu sucu cestu demnu de lauda si-jocă rolulu si Florica, dar' An'a tigan'a incantă pre toti, si cu osebire pre sessulu frumosu. Traila si Nitiulu inca si finira rolurile intre aplause. — Pre candu Nitiulu discurgea cu Florica, Gligoru si Doc'a suparatii ocupau locu langa mesa. In fine, aparu pre scena mai multi tierani si tierance, intre cari si unu lautariu, toti in costumu romanescu banatianescu. Nunt'a se incepe, ospetii beu; Doc'a si Gligoru inchina, lautariu canta de jocu, joculu se incepe si cu joculu acestu-a, intre aplause egomotose, pies'a se finisce. La dorint'a publicului, Gligoru si Doc'a si-repetiescu joculu intre eschiamările de „bravo“ ale publicului.

Dupa aceste-a urmă balulu, care tienu pâna la 6 ore demaneti'a. Cătu despre venitului acestei reprezentări, credu, că tinerimea nu s'a ostenit inzedaru si, indata ce voru incurge toti banii, casariulu i va tramite la comitetul pentru acestu scopu in Pest'a, era socot'a de pre spese si venitului curata se va dă publicitatii.

Unu membru alu comitetului arangiatoriu.

VARIETATI.

^{*)} (A sieptea aniversaria) a infinitarei Societății „Junimea“ d'in Iasi s'a serbatu de curențu, dupa usul adoptat, antâi prin cetirea mai multor produceri literarie, apoi prin unu banchetu vesel, care s'a prelungit pâna in diua. Cu acesta ocazie nu credește de prisosu de a punu sub ochii lectorilor următoarele, cărti edate de Societate in tempu de patru ani, de candu a infinitat tipografi'a sa: Bodnărescu S.: Rienzi, tragedia in cinci acte; — Caragiani I. D.: Cursu completu de gramatica elena; — Culianu N.: Lectiuni de calcululu diferențialu si integralu; — Horatiu Flacău: Odile si Epodele, explicate in usul scolelor de G. I. Munteanu; — Moirescu T.: Poesia romana, cercetare critica urmata de una alegere de poesie; Conta scolii Barnutiu; Despre scrierea limbii romane; — Melic. I. M.: Elemente de aritmetică, editiune in usul scolelor secundare; — Negruzzu Iacobu: Mironu si Florica, idila in cinci cantari; — Paicu Pavelu: Epitome Historiae sacrae, editiune in usul scolelor, cu adnotatiuni romane si cu unu vocabulariu latino-romanu; — Pompiliu Mironu: Balade populare;

romane; — Pütz W.: Geografia si istoria evului vechiu, mediu si nou, manuscris prelucratu pentru clasele superioare gimnaziale si reale, de Dr. Ioanu Mesiotu. („Convorbiri literare.“)

* * (O moru de parinti.) „Gazet'a Transilvaniei“ dă publicitatii urmatorulu casu oribilu: Fiul lui Kelemen Samu din satul Gachea aproape de Covasna, venindu in noaptea de 26. oct. st. v. tardu la cas'a parintesa, omorâ mai antâi pre mama-sa, dupa ace'a se apropiâ de tatalu-său cu lumină aprinsa si i ceru banii. Sermanul betranu, cugându, că cu ace'a si-va scapă vietă, deschise iute lad'a, unde avea strinsa sudorea sa si o predece fiului său; cu tote acestea nu scapă, căci la momentu fure omorit u si elu. Una mica copila de 13—14 ani, nepota a betranilor, dormiă intr-un coltul alu casei, unde era betrană, dar' la larmă ce s'a produs, se desceptă si ea si, vedindu cele petrecute cu buna-sa, de terore se trase sub patu in cea mai mare tacere, de aici apoi vediu cum fiul si-omorâ pre tatalu, nu disse in se nice unu singuru cuventu, ci acceptă pâna co infamul se departă. Dupa căte-va minute de la cele intemplate, copil a alergat in stăru, unde dormiau patru imblatitori cari, desceptandu-se, mersera in casa si vediura scen'a cea infioratoria; unii alergara la judecatoriu satului, altii la gendarmeria si, căte-va minute dupa ace'a, infamul efep-tuatoriu se sfârșit in mânele gendarmilor. Se dice, că s'ar fi aflatu la dinsulu si banii parintelui său in suma de 16.000 fl., că ar' fi fostu functionat ca notariu, si că ar' fi numai de doi ani insurat. In 28 oct. s'a transportat la San-Georgiu.

„Amvonulu“,

foia basericescă pentru elaborate din scri'a elocinție sacre, sub redactiunea lui Iustinu Popiu (Oradea-Mare, Grosswardein in Ungaria), pentru an. 1871 (anul II.), apare de doue ori pre luna, in numeri de căte doue cole, in formatu de carte mare. Va aduce totu felul de predice de dominece, serbatori si de diverse ocazii. Prenumeratia se face de odata pentru anul intregu. Pretiul de d'inceo de Carpati: 4 fl. v. a.; de d'inceo de Carpati: 1 galb.

Sciri electrice.

Vien'a, 23 nov. Cartea rosia se va publica pojmane; ea contine 159 acte, intre cari si decesele cele mai nove ale lui Beust in cau'a orientale. — La bursa circuleaza inca una fâma neconstatata despre una mare victoria a armatei de la Loire a supr'a arcii ducelui de Mecklenburg. — „Tagespost“ d'in Gratz semnaleaza una miscare revolutiunaria in Bulgaria, carea ar' avea de scopu fonda-rea federatiunei Statelor libere dunarene.

Brussele, 23. nov. Epistoile d'in Parisu, sosite in 19 si 20 curinte cu balonulu, nu anuncia nimicu mai insemnatu, decă u nesci lupte mice de avangarde. — D'in Lille se anuncia, că de la capitulatiune Metz-ului incoce trece pre acolo pre fia care d'căte 300 soldati si aproape la 20 oficieri, cari au scapatu.

Berlinu, 23. nov. Sciriile d'in cotelul generalu spunu, că Francia ar' fi oferit u reinceperea negociațiilor de armistițiu. Prusia cere ca garantie promisiunea decisiva pentru cedarea Alsatiei si a Lotaringiei, căci de altintrele trebeu să respinga orice negociațiuni.

Municu, 23. nov. Bavaria si-conserve urmetor'a pusetiune exceptiunale militaria facia cu confederatiunea de nordu: Administratiune militaria propria; regele Bavariei denumesce pre toti oficierii; fără aprobarea Bavariei, comandanțele confederatiuei nu poate fondă in Bavaria nice una forteretia; armat'a bavaresa si-pastreaza uniforma si propria; de altintrele Bavaria este legata de constitutiunea militara confederativa, ca si cele-lalte state. Regimentele bavarese formează corpulu alu 13 si 14 de armata.

Tours, 23. nov. (Oficialu) Depesia ministrului. Evreux, 22. nov. Gardeleri naționale, sprințite de poporatiune, tienu tote pusetiunile. — Trupele franceze luara ofensivă către Vernon si prinsera unu transportu colosalu de proviantu intre Pacy si Mantes; escorta de 1500 feteriori, dupa una lupta usiora, o luă la fuga. Vâile de la Eure si Ognon sunt libere de inimicu. Iamincului se pare a fi renuntat de a merge spre Lyon.

Proprietariu si editoriu ALEANDRU ROMANU
Redactoru respund. interim. IONU PORUTIU.